

SLOVENSKI NAROD.

Abaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodni praznik Angležev.

V mogočni Angleški praznoval se boče jutri z največjo svečanostjo velik, pa tudi redek naroden praznik. Zastopniki skoro vseh držav na svetu se bodo jutri klanjali angleški kraljici Viktoriji, ladjevje vseh velevaltij se je zbralo pred Londonom, da izkaže jubilarinji najsrčnejše spoštovanje, kronanci in kronanke iz vseh delov sveta so prihiteli k prestolu sirove kraljice, čestitat ji k velikim uspehom njenega šestdesetletnega vladarstva. Praznoval se bo praznik, kakoršnega menda še ni videl svet — praznik vladarskega dijamantnega jubileja. In skoraj vsa narod angleški se raduje složno jutrišnjega dne, poln hvaležnosti do svoje vladarice, katera je naklonila svojemu velikanskemu kraljestvu z neštevilnimi kolonijami tolko dobrega.

Šestdesetletna doba vladanja kraljice Viktorije je za Angleško doba neprestanega napredka na vseh poljih duševnega in materialnega življenja.

V tem času se je pomnožilo prebivalstvo domačega ozemlja angleškega kraljestva od 25 milijonov na 39 milijonov. Državni dohodki pa so od 52½ milijonov funtov šterlingov poskočili na 112 milijonov, in kupčija s tujimi deželami se je pomnožila od 125 na 738 milijonov. Prav tako se je potrojila obrt. Narodno premoženje raste od dne do dne, tako da se je državni dolg pomanjšal od 820 milijonov funtov šterlingov na 660 milijonov.

Kakor v materinski deželi dvigal se je vsestranski blagostan tudi v kolonijah.

29½ milijonov kvadratnih kilometrov obse zajoje angleško kraljestvo ima nekaj nad 375 milijonov prebivalcev. Kanada, Južna Afrika in Avstralija, katera dežele obdelujejo skraj do celega samo Angleži, so postale tekom vladarstva kraljice Viktorije cvetoče dežele z bujnimi polji, plodnimi pašniki z lepimi mesti, z razvito kupčijo in obilnijo. In še pred 40 leti so bile te dežele strašno zamarnjene puste. — Vshodna Indija s svojimi 300 milijoni prebivalcev se je proti severu znatno razširila, v Afriki pa si je pridobila Anglija velikanske pokrajine, tako, da je dandanes Anglija večja, nego nekdanje cesarstvo Karola V.

Anglija ima radi svoje obsežnosti in neštivila kolonij, ki potrebujejo najskrbnejše uprave, in ki stanejo ogromno denarja, sama s seboj toliko dela, da se je omejila le na se in se ne vtika skoraj nič več v evropske razmere. Olijentsko vprašanje je prav radi Anglije, ki ljubosumno gleda razvoj Rusije, svoje najmočnejše konkurentinje, še vedno nerešeno.

Kakor na znanj, razvijala se je Angleška tekom vladanja Viktorije na znatraj jako mogčno. Nekdanja aristokratska vlada se je z razširitvijo volilne pravice povsem demokratizovala, tako, da dandanes nimajo vseh državljanških pravic le višji in srednji stanovi, nego tudi najnižji, zlasti pa delavci.

Anglija je torej v poslednjih 60 letih vsestransko zelo napredovala, in zato bo jutrišnje slavlja kraljice tudi praznik narodne samosvestnosti in sreče.

Kraljica Viktorija uživa povsod velike simpatije in narod njen jo ljubi in spoštuje kakor skrbno svoje matir. „Navadila sem se ustavo svoje domovine ljubiti in spoštovati“, je dejala kraljica pred 60 leti, in ten besedam je ostala vedno zvesta, naj li so bili pri vladnem krmiu liberalci ali konservativci. Vedno spoštujoča ustavo, ni se vtikala kraljica nikdar v politične homatije. Bila je vedno le prvi uradnik države, le jedno kolo v kompliciratem stroju državnega voza. Kot taka je storila vsekdar vso svojo dolžnost, zastopala je državo povsod i kar najlepše, sicer pa omejevala se na dela človekoljubja.

Menda se ne motimo, če izrazimo trditev, da je baš način kraljevanja, kakoršnega je izvajala kraljica Viktorija, v sedanjih časih najuspešnejši.

In prav radi tega pridružuje se Evropa hvaležnim Angležem v srčnih čestitkah kraljici Viktoriji, kateri usoda še mnogo let zdravja v čast in korist njene domovine!

V Ljubljani, 19. junija.

Grof Badeni grozi „Vaterland“ poroča, da je dejal Badeni neki visoki osebi, da bo poskusil doseči spravo mej Čehi in Nemci (kako in kdaj — tega ni povedal), ako pa se mu sprava do jeseni ne posreči, da razpusti državni zbor.

Rusini v Galiciji se že dlje časa potezajo za to, da bi se razdelila Galicija v vzhodno-rusinsko in v zahodno-poljsko upravno jednoto. S tem upajo, da doba pravično samoupravo, dečim jih sedaj poljski zlahišči tišče ob steno ter jih ne le politično, nego tudi narodnostno zatirajo. Poljaki se seveda tej delitvi jako upirajo, in „Słowo Polskie“ piše jako osorno proti rusinski agitaciji, katero nazivlja nepotruba demonstracijo. Večina gališkega deželnega zbora, pravi omenjeni list, je poljska, ki iz narodnih in političnih vzrokov v administrativno polovičenje dežele ne bo nikdar privolila. Zakaj pa imajo Poljaki toli ogromno večino, tega seveda ta list ne pove, saj bi moral sicer priznati, da imajo Rusini povsem prav, ker se brajijo — krivic in navilstev požidovljenih Poljakov.

Agrarno socijalistično vprašanje na Ogerskem, ki se je vsled velikih nemirov v Avstriji pokazalo kot jako akutno, se začne vendarle razpravljati v parlamentu. Stavili sta se že dve važni interpelaciji na poljedelskega ministra, na ministra za notranje stvari in na skupno ministerstvo. Vlada je sestavila poseben odsek, ki naj bi izdelal vse delavsko vprašanje obravnavajočo in korektno izboljšajočo zakonsko predlogo. Olsak mora dovesti delo vsaj do izvršetka poletnega zasedanja.

Mirovna pogajanja dobro napredujejo mej Turčijo in Grško. Načrt o sklenitvi miru se bo dovršil baje že tekom tega tedna ter se potem predložil kabinetom v potrdilo.

Personalne izpremembe v nemškem ministerstvu, ki se bodo v kratkem vršile, so različnim listom povod ugibanjem. Miquel postane baje predsednikov namestnik v pruskem državnem ministerstvu ter bo vodil notranje zadeve, keez Hohenslohe ostane na svojem mestu, a v bodoče bo vodil le zunanjo politiko. Bötticher odstopi. Graf Posadowsky postane državni tajnik notranjih zadev, Miquel pa ostane kot vicekancelar tuli finančni minister za Prusko. Nekateri listi pa nazivajo vse vesti o bodočih izpremembah ministrov gole kombinacije brez vsake podlage.

Jubilej kraljice Viktorije. Kakor se s priznanjem spominjamo na vvodnem mestu velikanskem

LISTEK.

Apostol Indijanov.

(K izložbi kipa škofa Friderika Baraga.)

Dne 29. t. m. poteče sto let, kar se je narodil Friderik Baraga, prvi slovenski apostolski misijonar in škof mej Indijani v Ameriki. V proslavo te bližajoče se Baragovega rojstva stoletnice je lani „družba sv. Mohorja“ dala ponatisniti njega življenjepis, katerega je spisal l. 1869. dr. Leon Vondriča, in letos, na dan svetih apostolov Petra in Pavla odkrijejo v župni cerkvi v Dobrničah na Dolenskem Baragov spomenik, t. j. njega doprsni kip v naravni velikosti, katerega je od kararskega mramorja izklesal Alojzij Progar, akademični kipar v Celovcu.

Navedeni Baragov kip je bil razstavljen o Binkoštih v Celovcu v prodajalni izložbi kojgotrčca Raunkarja, in so tamošnji nemški časniki dne 9. t. m. prinesli o njem jako laskave ocene. Ker je taisti prav te dni razstavljen tudi v Ljubljani, v izložbi gospe Hofbauerjeve, naj podam nekoliko črtic iz velezanimivega življenja tega slavnega „apostola Indijanov“ ter dostavim nekoliko besed o razstavljenem njega portretu.

Friderik Baraga se je narodil dne 29. junija 1797. l. v grajščini svojega očeta, Malavasa po imenu, v dobriški župniji na Dolenskem in je bil isti dan krščen v župni cerkvi v Dobrničah. Oče mu je bil posestnik omenjene grajščine, Janez Nap. Baraga, mati pa Katarina, rojena Janičeva. Oadu je preživel naš Friderik le dve leti, potem pa je njega oče kupil grajščino Trebao, ki je še zdaj v posestvu Baragove rodovine.

Mati je vcepila svojemu sinku takoj v nežni mladosti čut vere ter ga poučevala v družbi jedine mu sestrice Analijske. Poleg bogaboječnosti pa si je vrla mati prizadevala vtisniti v srce sinovo človekoljubnost in radodarnost do ubožcev, katere kreposti so ga potam vodile preko širnega oceana.

V desetem letu so poslali Friderika Barago rcditelji v Ljubljano, kjer se je pripravljaj za nadaljnje študije. L. 1809, ko so si Francozi osvojili i kranjsko deželo ter jo pod imenom Ilirije upravljali do l. 1813., vstopil je Baraga v ljubljansko gimnazijo, kjer se je moral učiti i francoskega jezika, kateri se mu je jako omižil, in mu potem kaj dobro rabil na njegovih misijonskih potovanjih.

V jeseni l. 1812 mu je umrl oče ter v svoji oporoki odmenil posestva grajščine Trebaojske sinu Frideriku. Po smrti očeta je prišel mladi Baraga

v hišo pokojnega profesorja Jurija Dolinarja, doktorja cerkvenega in državlanskega prava na bogoslovskem oddelku Liceja ljubljanskega. Hša tega moča bila je osirotelemu mladeniču drugi dom. Poleg gimnazijskih in modroslovskih vednostij n goval je tudi druga lepe znanosti. Pečal se je kaj pridno z godbo, s telovadbo, učil se laščine in risanja, katero ga je posebno zanimalo in veselilo. Toda Baragi se je bilo odločiti za svoj staa. Kot dedič očetovske grajščine v Trebnem moral se je poprijeti pravoslovskih študij; šel je torej l. 1816. po izvrstno dovršenih modroslovskih izpiti na dunajsko vseučilišče. S tem se mu je odprla pot v novo svobodno življenje. Tam se je marljivo učil predpisanih predmetov svoje stroke in se vežbal tudi v leposlovju ter se učil angleščine. O šolskih počitnicah je potoval z Danaja v Budimpešto, potem čez Moravsko in Češko na Bavarsko in sicer peš ter se je že takrat privadil vsem potnim težavam, katere je pozneje prebil na trudapolnih potovanjih po ameriških puščavah.

Že za časa njegovega bivanja na dunajskem vseučilišču se razodeva iz njegovih pisma do sestre Analijske nentešno kopraevanje iznad — posvetnega življenja „v neizmerne prostore“.

Misel, prestopiti v duhovski stan, pravi njega

skega napredka v Angliji za časa jutrišnje jubilarinje, toliko moramo konstatovati, da nam kot Slovanom ni Anglija nikakor simpatična. Anglija ni stala nikdar na strani malih narodov ter jih ni nikdar branila nasilje, saj je prav sama vedno največja nasilnica. Vsa njena zunanja politika ni bila, in ni drugo nego trgovina, a prostrane, neštete in bogate svoje naselbine eksploatuje vsikdar jedino v trgovske in sebične namene. Dočim biti iz vseh dežel (oficijalni svet v London, čestitat kraljici, protestujejo zatrani in že stoletja se za svobodo boreči Irci proti narodnemu prazniku Bojov. Saj Irci so sedaj tudi brez Gladstora, jednega svojega prijatelja! Slovani pa tudi zategadelj ne moremo simpatizovati z Anglijo, ker je bila na vshodu vedno proti našim bratom ter je branila Turško proti Rusiji. Brez angleških intrig bi bilo že rešeno Carigrajsko vprašanje, a berlinski mir bi ne bil izjavil Sanstefanskega miru. Avstrija in Anglija sta si seveda prav d bri. Družijo ju dogodki zgodovine; bitke pri Hochwiltu in pri Oulenuardu, pri Destin genu in Malplaquetu so donesele zmago i Avstriji i Angliji; Marija Terezija in cesar Franc pa sta imela v Angliji najmočnejšo zaveznico. — Kot Avstrijci se spominjamo torej lepih vezij mej našo in angleško državo, kot Slovani pa sočustvujemo z Irči in se cd Anglija s protestom obračamo.

Južnoafričanska unija, ki veže svobodno državo Oranje z južnoafričansko republiko, se je obnovila. Obe državi se zavezuje ta varovati mir in mejsebojno prijateljstvo ter podpirati se mejsebojno, ako bi pršla njuna neodvisnost v nevarnost. Ta ratifikacija je vzbudila v Praetoriji veliko zadovoljstvo, po vsej južni Afriki pa velikansko senzacijo.

Skrbimo za reklamo!

Poletna sezona se je začela. Inozemski ilustrirani časopisi prinašajo že vse polo podob in potopisov o raznih evropskih krajih, na železniških postajah mgol pestrobojnih lepakov, naznanjajočih vsakovrsta kopališča, letovišča in penzije, iz kratka, vse priča, da je prišel čas, ko zapusti, kdor more, svoje navadno bivališča ter gre bodi v kako letovišče ali na potovanje.

Vsled ugodnih komunikacijskih sredstev je postalo potovanje, poseba v zadnjih desetletjih, kaj prijubljeno, in na stotisoče je ljudi, kateri si v poletnem času privoščijo nekaj počitka in grado si „ogledat svet“.

Naravno je, da se vsi kraji trudijo, privabiti kar več tujcev, saj je očitno, da to dotičnim krajem v materialnem oziru mnogo koristi. Promet s tujci je postal skoro nekaka umetnost, katera je najbolj razvita v Švici, deloma na Tirolskem in na Bavarskem ter v Skandinaviji.

Tudi v nas se je v ta namen že marsikaj storilo, a vendar še vse premalo. Dasi je prirodna krasota naše domovine taka, da n. pr. Gorenjska lahko tekmuje s Švico in s Tirolsko, se promet s tujci vendar ne povzdigne. Vsa čast tistim, kateri so kaj storili v ta namen. Uspeh njih delovanja je znaten in čuditi se je, da je tolik, kajti vse, kar se je doslej storilo, storilo se je z nezadostnimi sredstvi, in kakor se je komu zdelo, a resičen in izdaten uspeh se doseže samo z organizovanim delom.

Organizacija naša pa je še jako primitivna, organizovano deluje samo „Slov. planinsko društvo“. Blejsko društvo za promet s tujci, katero si je pri-

dobilo za Gorenjsko že zaslug, in katero je ravno kar izdalo prav ličen plakat, je menda jedino obstoječe društvo te vrste na Kranjskem. Bedu sledi Ljubljana, kjer se tako društvo zdaj sanja. Sicer pa se za reklamo ni dosti storilo, razen da so nekatere občine skrbele, da je solnograška „Fremdenzeitung“ priobčila nekaj ilustriranih člankov, kar pa ni mnogo zaleglo, zlasti ker drugo nemško časopisje neprestano hujska proti Slovincem.

Ako prihaja že sedaj precej tujcev v naše kraje, se ja za to največ zahvaliti prirodni krasoti naše domovine, tistim turistom, kateri so se mudili v naših krajih in jih potem v svojih krajih slavili tako, da so se zanje zanimali tudi drugi.

O materialnem pomenu prometa s tujci pač ni treba šele govoriti. Vsakdo pojmi, da more to prebivalstvu la koristiti, a tudi v narodnem oziru utegne promet s tujci Slovincem la koristiti, če za to skrbimo. La pogledjmo na sever! Šandinavija je bila pred nekaj desetletji še popolnoma neznan. Ko pa so začeli turisti obiskovati Norveško, zaslovela je po vsem svetu. Nordijske literature so zdaj čislane in znane povsod, vse se zanima za norveški, danski in švedski narod in vse to je uspeh spretna organizacije.

Norvežani so skrbeli, da se je vsako leto čitalo v najrazličnejših jaskih in v najrazličnejših listih o njih domovini. Žrtvovali so lepe svote, da so pridobili najuplivišje liste, vabili so slikarje v svoje kraje, kupovali njih slike in jih pošiljali po razstavah; skrbeli so, da so ilustrirani listi nemški in francoski, angleški, ruski in ameriški redno vsako poletje priobčili nekaj ilustracij norveških krajev; vabili so pisatelje in jih bogato plačevali, da so potem v knjigah in listih poročali o lepotah Norveške; o narodnih in drugih razmerah, v ondnih krajih itd., iz kratka, delovali so premišljeno in preudarao, delovali so sistematično in dosegli velikih uspehov. Rečena se, da so turisti v zadnjih petih letih pustili v Norveški povprek 10 milijonov mark na leto!

Naš narod ni tako bogat, da bi mogel za reklamo žrtvovati toliko, kakor je žrtvoval norveški, a dosti več kakor sedaj, bi se dalo vendar doseči. Treba je samo organa, kateri bi stvar v roke vzel, a najprimernejši organ je naše vrlo, neumorno in pametno delujoče „Slovensko planinsko društvo“. Dajte temu društvu sredstev na razpolaganje in kmalu se pokaže uspeh. Tudi v Norveški je vsa agitacija razdeljena tako, da skrbi posebno, našemu planinskemu društvu posebno društvo za to, da seznanja unauji svet z Norveško in privablja tujcev. Naše planinsko društvo je doseglo, da se je na Češkem ustanovila podružnica, kar bo velike koristi, a sposobno je tudi, da razširi svoj dskrog, zlasti da skrbi za reklamo po listih vse Evrope.

Ustanoviti bi bilo seveda tudi lokalnih društev, katera bi skrbeli za to, kar tujcem treba, in za povzdigo dotičnih krajev, interesovane občine pa naj dajo vsako leto nekaj denarja na razpolaganje in kmalu narase število našo lepo deželo obiskujočih tujcev tako, da bo imelo prebivalstvo od tega znaten dobiček, a če bi se skrbelo, da bi povedel in vselej prišel narodni značaj naše domovine do veljave, ko bi se tujcem dala prilika, spoznati naš narod, njega literaturo itd. itd., bi nam bil promet s tujci tudi v narodnem oziru na korist in bi nam pridobil marsikje simpatij, kjer nas zdaj niti ne poznajo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. junija.

— („Slovensko društvo“) Danes, dne 21. t. m., ima „Slovensko društvo“ ob 8. uri zvečer v

spodnji kavarni „Narodnega doma“ svoj občni zbor. Na dnevnem redu je volitev novega odbora. Radi tega vabi odbor p. n. gg. člane na mnogobrojno udeležbo.

— (Upravni odbor „Narodne tiskarne“) se je zadnjo soboto konstituiral. Predsednikom je bil izvoljen g. dr. Ivan Tavčar, podpredsednikom g. Franjo Hren.

— (Imenovanje.) Davkar g. Ant. Orehek in davčni kontrolor g. Gabriel Reven sta imenovana glavnima davčnima kontrolorjema pri ljubljanskem finančnem ravnateljstvu.

— (Procesija sv. Rešnjega Telesa) se je vršila včeraj na običajni način v francoskanski in v šentjakovski fari. Vreme je bilo lepo, udeležba velika. — Posebno mnogo je bilo tudi vrlih Slovinc iz obeh župnij v krasni narodni noši.

— (So li krščanski socialisti — brez verci?) Glasilo dunajskih krščanskih socialistov „Deutsches Volksblatt“ piše: „Kdo naj veruje, ali o kom naj se misli, da bo verjel, da imajo škofje določevati politiko? Gotovo, če bi samo šolski otroci imeli nalogo, biti katoliški, bi se dalo o tem govoriti. Kristus je dal v cerkvi cerkvenim očetom nalogo, kazati pot v nebesa. Kako se na zemlji urejata politika in gospodarstvo, je pred vsem polnoma človeška zadeva, katero je rešiti po pa meti, ne po razodetju... Kadar spoznajo kmetje v alpskih deželah, da je njih stranka postavljala pred nje ščit vere, ko je šlo za zgolj človeške interese, kadar spoznajo, da so bili ljudski interesi žrtvo-vani interesom visokega plemstva in visoke duhovščine — nižja duhovščina menda niti ne slut, da samo duševno tlačani, da pa dobi tako malo ovsa, kakor konj, kateri goni vital — tedaj spozna (namreč nemška klerikalna stranka), da je cerkvi izkazala slabo uslugo. Vse se bo veri in cerkvi podčkalo, kar je prouzročila kratkovidnost na jedni strani, ničrednost pa na drugi... Duhovniški pu blicisti (nemške klerikalne stranke) postajajo čedalje predrznejši s svojimi trditvami. Radi tega se moramo zavzeti za cerkev, moramo pokazati, da igray politični katoličani predrzno igro. Ko bi svojo politiko kar kratko proglasili za dobro, in jo zavtopali, bi jim ne ugovarjali. Ali da nastopajo vedno samo kot katoliška ljudska stranka, kot avtoritetna stranka, da imajo vedno katolicizem na jezku, vsacega, kdor je drugih mislij, pa predstavljajo kot slabega katoličana, to je hinavstvo in zvijačnost. Temu naredimo konec. Zoraba vere v jako človeške, egoistične namene, to je hudodelstvo in v tem smislu se bo ravnalo s krivci“. — Tako vodilno glasilo dunajskih krščanskih socialistov. Ko smo mi zastopali take nazore, bili smo slovesno proglašeni za brezverce in sovražnike vere, — sedi to zgodi tudi dunajskim krščanskim socialistom?

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal velezaslužni dolgoletni ljubljanski podžupan gosp. Vaso Petričič 100 gl. v spomin nepriča kovanega odlikovanja, koje mu je priredil ljubljanski mestni zbor povodom 22letnega nepratrganega mestno zborniškega delovanja v tej korporaciji. — Ko beležimo ta domoljubni čin našega najmlajšega pokrovitelja, želimo mu še veliko ter veliko let v veselje tega naroda, ki mu je bratski ljud, in kjer si je udobil drugo svojo domovino!

živj njspišec, letila se ga je že l. 1819., torej tretje leto njegovega učenja na dunajskem vsučilišču. Kako in odkod mu je bila došla ta misel, je neznano.

Koncem tretjega šolskega leta na vsučilišču se je odločil za duhovski stan ter presel za vzprejem v semenišče durajske nadškofije. Pršedšega ob počitnicah v Ljubljano, pregovoril ga je tedanji škof A. Gruber, da je vstopil v ljubljansko semenišče.

Prva njegova služba mu je bila odmenjena v Šmartnem pri Kranji, kamor je dospel v je seni leta 1824. Bil je goreč duhovnik, marljiv in usmilen obiskovalec revežev in bolnikov, zlasti pa tako izredno dober govornik, da so ga hčili pošlat z daljnih krajev. Pri vsem tem je bil Baraga vedno zdrav in vesel.

Iz Šmartnega premešl ga je kveščkof Wolf v Metliko, uvidevši, da je „treba neutrudnemu, previdno gorečemu delovanju Baragovemu odpreti obširneje polje in poslati ga v tak kraj vinograda Gospodovega, ki je bil vsled neugodnih okolnostij bolj zanemarjen“.

In ob vzdržnem obdelovanju „zanemarjenega vinograda“ tam doli v naši Belikrajini ga je naposled prešinilo prepričanje, da je res poklican: „iti mej d.vje malikovalce in oznanjat sv. evangelij

takšnim ljudem, ki še sedijo v temi in v smrtni senci.“

Do tega sklepa ga je privedla l. 1829. ustanovljena „Leopoldinska družba“ na Dunaju, katere glavni namen je bil, podpirati misijonarje v severni Ameriki. Baraga se je takoj oglasil, in v oktobru l. 1830. se je že bil napotil iz Ljubljane preko Dunaja, Monakovega in Strassburga v Pariz ter ondot v Havre, od koder je dne 1. decembra istega leta odjadril v New York. O l. New Yorka odinil je 4. januarja 1831. proti Filadelfiji, kjer je prvič pridigal v Ameriki, in proti Baltimoru v Cincinnati Oahu je ostal tri mesece. Potem pa je šel v kraj „L'Arbe croche“ (Krivo drevo), kjer je začel pravo misijonsko svoje delovanje.

Vrhu misijonske svoje naloge, storil je ondu naš rojak silno mnogo v prospeh človeške omike in prosve te mej spreobrajenj svojimi verniki. Baraga jim je bil zajedno učitelj ter je njihovecu narečju, kakor novi sv. Ciril, šele izumil in ustanovil pisavo in jezikovna pravila ter jim je spisal slovnice, slovarje in razne poučne in pobožne knjige. Štirikrat je dal natisniti svoje „Indijanske molitvene, pesemske in poučne bukve“, potem slovnico jezika „očipve-indijanskega“ ter „očipve-angleški“, in

„angleško-očipvejski slovar“, katerih posledaje tri knjige je l. 1854 podaril osebno Piu IX. Še v 63. letu svoje dobe, je spisal ter dal natisniti „Popolno teoretično-praktično slovnico indijanskega jezika“ in knjige „za premišljevanje in poučevanje“ verskih resnic v indijanskem jeziku.

Da je neumorni „apostol Indijanov“ na nevarnih potovanjih prebil mnogo težav, da je mnogo prestradal ter pogrešal često najpotrebnejših udobnostij, se umeje. In kolike muke mu je povzročevalo poučevanje nevednih divjakov v tujem, nerazvitem jeziku, kateremu se je moral priučiti najprej sam!

S početka je mogel občevati z ljudmi le s tolmačem. Poučeval jih je in jim propovedoval v francoskem jeziku in tolmač je prestavljal njegov govor kar sproti, stavek za stavkom v njihov jezik. Da! Tolmač mu je rabil tudi pri — spovedovanju!

Imel je sila borno stanovanje v leseni hiši, pokriti z lubjem. Ko je deževalo, pogrnil je svoj plašč čez knjige, nad posteljo pa je razpel dežnik ter se stiskal v kot. Po zimi mu je mej mašo zamrzovalo vino v kelibu. Najbližnji njega stanovski sosed mu je bival 50 ameriških milj daleč, dočim

— (Velika narodna slavnost v Ljubljani.) Za slavnost dne 27. t. m. pojavila so nadstje naslednja društva svojo udeležbo: Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini, Pevsko društvo „Zvon“ v Smartnem pri Ljubljani, Obrtna zveza za Kranjsko, Hrvaško pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu z zastavo. Do zdaj se je torej prijavilo 48 društev. V tem številu ni vojaškega veteranskega kora, ki se narodnih slavnosti ne more vdeleževati. H. v. pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu kateremu je pokrovitelj vladika Josip Juraš Strossmayer, udeležiti se slavnosti korporativno z zastavo, in sicer pod vodstvom svojega predsednika gosp. c. kr. kamornika Božidarja pl. Kukuljevića poleg društvene pevo vedje gosp. Nikole pl. Fallerja. Društvo „Kolo“ pride v Ljubljano z večernim vlakom dne 26. t. m. Na tujakšnjem južnem kolodvoru sprejme Hrvaško pevsko društvo „Ljubljana“ z godbo na čelu. — Iz Trsta poročajo, da so si naši rojaki izposlovali pri južni železnici posebni vlak, s katerim se odpeljejo iz Trsta zjutraj ob 4. uri dne 27. t. m. in pridejo v Ljubljano ob 8. uri dopoldne. Tudi tržaške izletniške sprejme pevsko društvo „Ljubljana“ na tujakšnjem kolodvoru z godbo na čelu in jih povede v „Narodni dom“. Vožnja iz Trsta do Ljubljane in nazaj stane 3 gld 50 kr. Na postajah mej Trstom in Ljubljano lahko se pridružijo vlaku drugi izletniki, ki plačajo razumno mazoje. Prosimo vsa društva, ki se udeležijo slavnosti, da nam naznanijo prib. d. v Ljubljano radi sprejema.

— (Zaveza v varstvo ptičev) šteje zdaj v celi Avstriji že nad 30.000 članov. Ljubljanska podružnica ima svoj občni zbor jutri, v torek, 22. t. m. ob 8. uri zvečer v magistratni dvorani.

— (Družbinski večer,) ki ga je priredil „Sokol“ v soboto v telovadni dvorani, je bil precej dobro obiskan, vendar ne tako, kakor bi bilo pričakovati. Skrajno neugodno silno deževanje je gotovo preplašilo marsikatero člano družino, da so seje ostali doma. Članov „Sokola“ pa se je zbralo precejšnje število. Vzpored se je izvrševal na splošno zadovoljnost. Slavni četvercepev „Ilirija“ je razveseljeval navzoče z najboljšimi svojimi točkami, in s tem je vse povedano; saj je vsakomur znana umetniška dovršenost našega dičnega kvarteta. Ploškantja ni bilo kosca ne kraja, dokler niso pevci še katere pridali. Gosp. Perda na kmečica prizor s petjem je vzbujal mnogo smeha — to je bil tudi njegov namen. Vojaška godba pod osebnim vodstvom g. kapelnika Friska je svirala prav izberno in žela živo pohvalo. V prizemnem trenčku je starosta dr. Tavčar pozdravil navzoče — katerih bi bilo lahko večje število v prostorni dvorani — in se zahvalil posebno kvartetu „Ilirija“ za prijazno sodelovanje. Vsi udeležniki tega večera so se zabavali prav izvirno in obžalovali le one — katerih ni bilo.

— (Najdena okostja) Dne 18. t. m. so delavci pri kopanju kleti za novo hišo g. Katarine Urkič na Sv. Petra cesti št. 69 našli trije človeških okostij, dve „leščerbi“ in mal glnast lonček.

— (Odbor občine Spodnja Šiška) je v svoji izredni seji dne 19. junija 1897, svojega mnogoletnega občinskega svetovalca in sedanjega župana, gospoda c. kr. višjega davkarskega nadzornika Fr. Kavška v priznanje njegovih zaslug za blagor občine imenoval častnim občanom.

— (Reorganizacija finančnih uradov) Davčna urada v Kranju in v Kočevju sta uvrščena mej glavne davčne urade.

— (Slavnemu c. kr. okrajnemu sodišču v Postojini — v album!) „Edinost“ piše: Vsakomur, in tudi najpripravejšemu človeku, je znano,

so drugi misijonarji bili oddaljeni po 400 do 500 ameriških milj, t. j. po 130 do 170 ur.

Bivajoč nekaj let v „Krivem drevesu“, obhodil je razne druge naselbine divjih ameriških Indijanov ter ustanovil nove misijonske postaje pri „Veliki Vodi“, katero postajo imenujejo „Smarija“ in v Lapointu (Šent Jožef ob Goranjem Jezeru)...

L. 1836. dne 29. septembra se je napotil v Evropo preko Parizu, kjer je bival dva meseca in dal natisniti svojo knjigo: „Življenje Gospoda Jezusa Kristusa“. Iz Pariza je šel v Rim, da je priporočil papežu svoje indijanske spreobrnce, od ondot pa je krenil v Ljubljano, kamor je došel v aprilu l. 1837. Iz svoje domovine vrnil se iznova v Ameriko preko Dunaja, kjer ga je sprejel tedanji cesar, stara cesarica Karolina Avgusta, nadvojvode in knez Metternich, ki ga je bil povabil i na obed. Tu je dobil takrat nad 6000 gl. gotovega denarja in „veliko lepih daril“. Dospel v Ameriko, je posvetil novo misijonsko cerkev v Šent Jožefu, na to je ustanovil tretjo misijonsko postajo Lanz, namestil naslednika in sicer slovečega Frančiška Pirca v „Krivem drevesu“ ter P. Otona Škola v Šent Jožefu.

(Konec prib.)

da se priimki ne dajo prevajati — da morajo ostati kakoršni so. Če se kdo piše „Petelin“ ali pa „Kavka“, je vsa jedno, naj se že piše v katerem si bodi jeziku — ostane „Petelin“ in „Kavka“ — dokler nima opraviti s slavnim, gori omenjenim sodiščem; tam ga pa gotovo prekrstijo v „Hahn“, mogoče celo v „Gallo“, in tako naprej po receptu: „Krapferderf bei Krebslein“! Nekaj takega dogodilo se je Tržaški posojilnici in hranilnici, čije ime so prevedli v „Triester Sparcassa“ in detični akt šte. 3296 je romal lepo v pisarno laškega zavoda „Cassa di risparmio triestina“, čeprav je ves akt pisan v slovenščini in je tudi naslov na aktu samem — slovenski Izvestaj gospodje na sodišču v Postojini imajo špeciialno manijo, da na zavitke pišejo vedno le nemške naslove, naj bo vsebina pisma tudi samo slovenska. Morda si pa mislijo dotični gospodje tam pri tisti svetovno znani jami, da je to bolj „nobel“, ali pa, da bi slovenski naslov morda žalil oko kacega slavofobskega poštnega uradnika! Da se nekoliko pomirijo taki duhovi, jim naznanjamo, da so v tem pogledu bolji še celo Lahi! Kajti od sodišč v Kopru, Piranu itd. pošiljajo slovenskim strankam dotične spise pod slovenskim naslovom, četudi je detični spis mnogokrat — laški. V Postojini pa mislijo, da mora biti vse nemško — če gre le iz okraja. Maogo slovenskih strank se je že pritožilo radi tega stopanja — ali stvar je težavna. Saj prejemnik ne ve, kaj je notri, dokler ni odprl pisma, a potem je že prepoznal, da bi je vrnil. Ali, če se dogajajo taki slučajji, kakor je ta z aktom šte. 3296, ki je (priporočen na šte. 151) prišel ravno v nasprotno roko — je pa to že preveč. Poglejmo si malo to stvar! Dopis je bil namenjen „Tržaški posojilnici in hranilnici, registrovani zadrugi z omejenim poročtvom“ — dobila ga pa je „Cassa di risparmio triestina“. To sta dva zavoda, katera lahko imenujemo konkurenta; toraj naš konkurent je dobil v roke spis, ki je važen za naš zavod — na ta način bi bil eventualno lahko izvedel o naših tajnostih, o našim delovanju. Hvala lepa, za tako poslovanje! Moj konkurent dobiva moja pisma in čita moje uradne tajnosti, prej, nego jaz vem, da mi je sploh kdo pisal; to pa vse radi kakega — recimo tako — neslovensko navdušenega uradnika, ki pa je postavljen v to, da pazi, da se ne godi krivica. Kakor že rečeno — vsaki prestak mora znati, da se neslovi, firme ali trdke ne smejo in ne morejo prevajati, in če se pa sploh kaj prevaja — potem naj se pa res prevaja, in ne kvari, kajti „Tržaška posojilnica in hranilnica, registrovana zadruga z omejenim poročtvom“ se vendar v nemškem jeziku ne glasi „Triester Sparcassa“! Iz devetih besedij — celi dve! — Prelagatelj si je mislil menda: „Kurz und bündig“. Ker je jasno in razvidno iz navedenega slučaja, kakove posledice ima nemškutarenje in pačenje naslovov, bi prosili gospode poslance, da naj se malo pobrigajo za to stvar, da bodo gospodje po c. kr. uradih na slovenskih tleh uradovali pošteno slovensko! Res, to je lepa ilustracija: slovenski akt, v nemškem pojoju — v laških rokah!

— (Umor.) Dne 17. t. m. našel je mlinar Franc Lipovec v Jezeru pri Preserju svojo 19 let staro dekle Marijo Dormiš s prerezanim vratom ležati na senjaku. Poleg nje je ležal nož, navaden „pibec“ za 2 kr. Prvotno se je mislilo, da si je Marija Dormiš sama prevrezala vrat, ali sedaj vse kaže, da se je izvršil umor. Na sumu sta bila dva fanta in jeden izmed teh — Miha Lipovec, sin mlinarjev — je bil koj pobegnil, ko je izvedel, da se obrača sum proti njemu. Ta Miha Lipovec je najbrž morilec, kajti zalezoval je deklo z ljubavnimi ponudbami, a deklo je imelo itak že — dva ljubimca, torej ji je bil tretji preveč. To pa je ljubosumnega fanta, ki je star jedva 26 let, toli razjarilo, da je deklo počakal v senjaku, kjer ji je, ko je prišla po steljo, prerezal vrat tako globoko, da se je držala glava samo še malo života. Morilec se je po umoru preoblekel, a našli so okrvavljeno njegovo srajco. Zaudarmerija je danes po noči Miho Lipovca dobila in izročila c. kr. dež. sodišču.

— („Ljubca pa pravi, jaz p jdem s teboj.“) Grandov Pepe z Božečoe vasi je moral k vojakom, pa ne morda na tri leta, marveč samo na jeden teden. V zidanici so se zbrali na slovo njegovi prijatelji in znanci in tudi njegova Karolinca je prišla. Bili so prav dobre volje, in čas je hitro tekal pri sladki dolenski kapljici. Prišla je ura slovesa. Pepe se je s težkim srcem poslovil od svojih prijateljev in znancev, pa še huja je bila ločitev za lepo Karolinco. Ni se mogla ločiti od svojega Pepeta in tesno sega je oklepala in držala ga nazaj, češ, da ga ne pusti in da poide z njim k vojakom. Zastonj je Pepe pogovarjal in tolažil Karolinco. Ničesar ni

pomagalo. Hotela je na vsak način z njim. Pepe postal je jezen in sunil Karolinco od sebe in ko je ta se ga hotela spet okleniti, udaril jo je in zbežal. Uliarec je bil hud, kajti Karolinca je zadobila za življeje nevarno poškodbo. Pepe pa se bode moral sedaj v zaporo pokoriti, ker ni imel pravega smisla za ljubezen svoje Karolinca.

— (Sneg v juniju.) Kamniške planine, Triglavsko gorovje in Karavanke so daleš do podnožja pokrite s snegom.

— (Nesreče.) V Radomljah je te dni 46letna Reza Brvar pri pranju padla v potok in utrla. Pri Novem mestu je hlapec Franc Srimšek vozil mrvo domov. Voz se je prevrnil na Scimška, kateri se je pod mrvo zadušil. — V Črnem potoku pri Kočevju je bil te dni požar, kateri je naredil škode 700 gld.

— (Samomor.) Fran Lotrič, 60letni kajzar, v Dražgošah, se je te dni na svojem čebalnjaku obesil.

— (Razprava proti Barkovljanom) obtoženim radi izgredov povodom dišavozborskih volitev v Trstu, se je začela danes pri tržaškem sodišču. Obtoženih je 23 Barkovljanov. Razprava bode trajala tri do štiri dni.

— (Češka podružnica „slovenskega planinskega društva“.) V starodavni stolici češke kraljevice v zlati Pragi, so ustanovili bratje Čehi podružnico našega „Slovenskega plan. društva“. Ta podružnica obeta biti jedna najdelavnejših in najmnogoštevilnejših, in bo imela svoj delozrog na slovenskih tleh. Veliko zaslug za njno ustanovitavo ima znani nadinženir Tomáš v Pragi. Vlada je že potrdila to novo podružnico, ki je po številu pata. Svoje delovanje bo začela že letošnjo turistično sezono. Kako velikauske uspehe je doslej „Slov. plan. društvo“ tekom štirih let s svojimi neumornim in vztrajnim delovanjem i v zeleni Saeski v Savinjskih planinah i na Kranjskem v okolju oca Triglava, je vsakemu znano. S češko podružnico, ki utegne imeti nad 150 članov, štelo bo društvo nad 700 članov, vendar pa pogreša ono maj svojini člani še marsikatero odličnega Slovence. Če vedo Čehi ceniti to odlično naše društvo, ki bi bilo vsakemu narodu v ponos, in njegov idejalao lep nam, koliko bolj bi se morali zanimati za nje Slovenci, katerim boče ohraniti lepo zemljo slovensko in braniti njene krasne planine in prirodne krasote pred tujci! Zato glejmo, Slovenci, da ne bodo naše slovenske podružnice zastajale za bratsko podružnico češko!

— (Simon Gregor ič v nemškem prevodu) Štev. 138 „Agrarier Tagblatt“ je prinesla tri izvirne prevode Gregorčičevih poezij: „Die verlorene Büchse“, (Izgubljeni čevl) — „Allein“ (Sam.) — „In der Zelle“. (V celici) Prevode je oskrbel gosp. Fr. Vidic. Vstrano naprej!

— (Jeramove žrtve) Famosni duhovnik Jeram, kateri je baje utonil, česar pa neče nihče verjeti, spravi je celo vrsto slovenskih rojakov na beraško palico. Uhogim žrtvam Jeramovim se godi zdaj tako slabo, da je uredništvo veliga lista „Glas Naroda“ začelo zanje nabirati milodarov, da jih reši smrti. Kdor more, naj se usmili ubogih rojakov. Drovci naj se pošiljajo uredništvu „Glasa Naroda“, New York 109 Greenwich Street. — Pri tej priliki naj zabeležimo, da je najgorečniji zagovornik in zaščitnik „rajnkega“ sleparja Jerama ljubljanski poštenjak in kurat Koblar.

* (V pospeševanje madjarizacije) se ogerska vlada ne ustraši nobene žrtve. Zlaj namerava poddržaviti vse potujoče gledališke družbe, katere hodijo po Ogerskem ter prirejajo predstave v madjarskem jeziku. Na ta način olajša tem družbam priredbo predstav po provinciji, kar seveda pospešuje pomadjarjenje. Na leto bo to veljalo državo 150.000 gld.

* (Kuga) katera je pred nekaj meseci v Indiji strahovito divjala, se je pojavila zdaj tudi v bližini Meke. Umrlo je doslej 35 muhamedauskih romarjev. Turška vlada je baje dala internirati 2000 romarjev na nekih otocih v Radešem morju in sploh poskrbela, da bi se kuga ne razširila. Ali kdo more verjeti zatrdilom turških organov!

* (Cyklon v Parizu) Dne 18. t. m. je divjal po Parizu in okolici grozen vihar, ki je naredil ogromne škode. Podel je več lesenih zgradb, izruval več dreves, potrgal brzojavne žice, podel več tovarniških dimnikov, potrl neštevilno okanj ter ubil 5 ljudi, ranil jih pa nevarno 20. V okolici je bilo ranjenih nad 40 oseb.

* (To je pevec!) V Novem Yorku nastopil je te ni neki Ludgate kot champion-pevec in dosegel fenomenalen rekord. Moži ma pljuča kakor kak slon, zakaj pel je brez prestantka 52 dolgih pesmij, in sicer s takim glasom kakor kak lev, da se je tresla hiša, in da je jeden poslušalcev skro zblaznel.

Darila

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G lvo Trošt na Razdrtem 6 kron 80 vin, nabrali „balincarij“ v dan Hermanove svatbe dne 2. t. m. na Razdrtem. — G. Primož Ivan Lampret v Celovcu 4 krome, namestu venca na krato ljubljene 4 sestrice. — Skupaj 10 kron 80 vin.

Brzjavke.

Dunaj 21. junija Poroča se, da je ministrijski predsednik grof Badeni rekel načelniku uradniškega društva, da dobe uradniki z novim letom tiste plače, katere je odobril državni zbor. Potrjena ta vest ni.

Pariz 21. junija. V salonu Maurel se je pela Smetanina opera „Prodana nevesta“ in sicer z velikanskim uspehom. Vsi listi pišejo navdušeno o operi in o predstavi.

Rim 21. junija. Parlamentu je došla zahteva bolonjskega sodišča, naj se mu dovoli sodno postopati proti Crispiju.

Carigrad 21. junija. Cesar Viljem je brzjavil sultanu, naj se uda želji velesil, in naj ukaže turški vojski zapustiti Tesalijo.

Atene 21. junija. Vlada je poslala veleslam spomenico, v kateri dokazuje, da ne more Turčiji plačati nobene odškodnine ter prosí, naj velesile uplivajo, da se sklene mir v tem smislu.

Tržne cene v Ljubljani dné 19. junija 1897.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	8 50	Špeh, povojen, kgr. . .	68
Rž,	6 20	Surovo maslo,	80
Ječmen,	5	Jajce, jedno	10
Oves,	6 20	Mleko, liter	10
Ajda,	7	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7	Telečje	62
Koruza,	5	Svinjsko	70
Krompir,	3	Koštrunovo	45
Leča,	12	Pišanec	45
Grah,	12	Golob	1
Fizol,	8	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	94	Slama,	1 78
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh, frišen,	70	„ mehka, 4 „	4 50

Meteorologično poročilo. Višina nad morjem 306,2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19	9. zvečer	733.1	7.5	sr. jug	oblačno	31.2
20.	7. zjutraj	733.7	7.5	sl. svzh.	pol obl.	
	2. popol.	731.7	19.4	p. m. jzah.	pol obl.	
	9. zvečer	732.5	10.6	sl. jzah.	dež	
21.	7. zjutraj	734.2	11.4	sl. svzh.	oblačno	1.7
	2. popol.	735.1	17.4	sr. vzhod	del. obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 10.4° in 12.5°, za 7.8° in 5.8° pod normalom.

Dunajska borza dne 21. junija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	20	
Avstrijska zlata renta	123	25	
Avstrijska kronska renta 4%	100	90	
Ogerska zlata renta 4%	123	05	
Ogerska kronska renta 4%	100	—	
Avstro-ogerske bančne delnice	957	—	
Kreditne delnice	568	25	
London vista	119	55	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	67 1/2	
30 mark	11	73	
30 frankov	9	62 1/2	
Italijanski bankovci	45	57 1/2	
G. kr. cekini	5	65	

Dne 19. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	155	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	80	
Kreditne srečke po 100 gld.	198	50	
Ljubljanske srečke	22	25	
Badolfove srečke po 10 gld.	25	25	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	159	—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	431	—	
Papirnati rubelj	1	26 1/2	

Učenca

kateri ima veselje in nadarjenost za umetno slikarstvo, vzprejemem takoj pod ugodnimi pogoji.

(910-2)

Ivan Nep. Gosar

akad. slikar, Krško na Kranjskem.

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznatih pisem.

Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr. (880-3)

Zaloga pri g. lekarnarju M. Hardschlaeger-ju, pri zlatem orlu v Ljubljani, Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tuge polni naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je Vsemogočnemu dopadlo našega preljubljenega soproga, ozroma očeta, brata, tasta, starega očeta, gospoda

Ivana Gusell-a

danes, dné 21. t. m., ob 3 1/2. uri zjutraj, previdnega s svetimi zakramenti, v 62. letu njegove starosti k sebi poklicati.

Pogreb dragega pokojnika bude v sredo, dné 23. junija t. l., ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti na ondotno pokopališče.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi v Škofji Loki.

Dragi rajniki bodi priporočen v blag spomin in molitev.

V Škofji Loki, dné 21. junija 1897.

(69)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze prisrčnega sočutja mej bolečino in ob smrti naše dobre in nepozabne matere, sestre in svaginje, gospe

Agate Češnovar

gostilničarice in posestnice

kakor za mnogobrojno spremstvo drage pokojnice k zadnjemu počitku in za lepe poklonjene vence izrekamo s tem najsrčnejšo in najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 19. junija 1897.

(922)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za obilo začetje mej bolečino in za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu našega nepozabnega sinčka

Edvarda

bodi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejša zahvala! Zahvaljujva se še posebej gg. zdravnikom za požrtvovalni trud, darovateljem krasnih vencev, gg. učiteljem in vsem učencem II. mestne šole. (923)

V Ljubljani, dne 21. junija 1897.

Avrust in Adela Skaberné.

Dva učenca

iz dobre hiše, nemškega in slovenskega jezika zmožna, se vzprejmeta v trgovini z mešanim blagom Adolfa Eichberger-ja v Ponkvi (Ponigl).

(920-1)

Gospodu lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani si usoja Vašemu blagorodju nananjati, da se je vposlana želodčna tinktura (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z dobrim vspehom vporabljala pri želodčnem in črevesnem kataru, kakor tudi pri jetrnih in žolčnih boleznih.

Bolnica usmiljenih bratov.

V Gradcu, 2. februarja 1897.

Provincijal

F. Emanuel Leitner,

(508-6) I.

višji zdravnik.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Proga čez Trbiž. (15-138)

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Ost. v. Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnohrad, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnohrad, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovce, Piznaja, Marijine varé, Heb, Francova varé, Karlove varé, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Solnohrad, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovce, Piznaja, Marijine varé, Heb, Francova varé, Karlove varé, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osonni vlak v Lesce-Bled, (de ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 8. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnohrada, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansee, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 20 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznaja, Budejovce, Solnohrada, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Solthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osonni vlak s Dunaja, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznaja, Budejovce, Lince, Steyra, Solnohrada, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osonni vlak iz Lesce-Bleda (de ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 35 min. zvečer. (Poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

Stanovanje

(836-8)

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe, drvarnice in jednega dela vrta, se odda s 1. avgustom t. l. v domobranski ulici št. 9, nasproti domobranski vojašnici. Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Spretni

stavbeni risar

ki zna slovenski in nemški, se takoj vzprejme v stalno službo. (891-5)

Več se izve pri Ferdinandu Golgrancu v Celju.

V najem se dá

dobro poslujoča

trgovina z mešanim blagom

in (919-1)

gostilna

z ledenico, vrtom in nekaj zemljišča. — Več pove Adolf Eichberger v Ponkvi (Ponigl) ob južni železnici.

Št. 316.

Razpis službe.

Na mestni deklški osemrazrednici ljubljanski je stalno popolniti

V. učno mesto

s prejemki III. plačilne vrste in postavnimi starostnimi dokladi.

Prosilke za to službo imajo svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom vložiti semkaj najpozneje do 12. julija letos.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dné 17. junija 1897.

Za neko večjo tovarno se išče spreten korespondent.

Zahteva se, da je kristijan, 23—26 let star, samec, popolnoma večš slovenskega in nemškega ali italijanskega jezika v besedi in pismu, temeljito in splošno trgovinsko izobražen, stenograf, da ima lepo pisavo, veselje, pridnost in zmožnost za samostojno delovanje. Pozneje pride lahko do potovanja. (918)

Obširno izdelane ponudbe s fotografijo in prepisi spričeval pod „L. N. 3533“ naj se pošiljajo na Haasenstein & Vogler, Dunaj, I.